

Till sjuttioåringen Magdalena Thoresen.

Juni-minnen för årsdagen den 2/6 1889.

Ej seger för din sträfvan
 Vanns första — och ej andra dag!
 Med tillförsigt och bäfvan
 Din unga puls gick slag i slag!
 Ty fulla lifsuppgiften
 Än sjöd så rik i lifvets stam,
 Att icke utan skiften
 Den kunde blomstra fram.

Men *nu* — du ädla gamla,
 Så ung ännu, så stark, så öm! —
 Kan till ett helt Du samla
 Din lefnads sommardröm!
 Se'n nordens folk ha slutit
 Din bild i sina hjertan in,
 Sin långa tystnad brutit
 Och kallat Dig för sin.

Ej *Danmarks* hyllning ensam
 Och *Norges* — lägges för dig ned.
 Må dagen bli gemensam, —
 Låt *Sverige* vara med!
 Din bild, så hög, så fager,
 Med midnattsolens likhet har.
 Vi älska denna dager — *)
 Och önska ha den qvar.

Robinson.

*) Lysning.